

ת"פ 60212/08/16 - מדינת ישראל נגד אמנון פדאל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 60212-08-16 מדינת ישראל נ' פדאל
לפני כבוד השופט שאול אבינור

מדינת ישראל
נגד
אמנון פדאל

המאשימה
הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי וגדר המחלוקת בין הצדדים:

(1) רקע כללי:

1. הנאשם, יליד שנת 1943, מתגורר בתחומי העיר רמת-גן. כתב האישום שהוגש נגדו אווז חלק כללי ואישום אחד, שתמציתם כלהלן:

חלק כללי

· מזה כשנה מגיע הנאשם, כמעט מדי יום ביומו, למשרדים שונים של עיריית רמת-גן (להלן - העירייה) ומטריד את עובדי העירייה בהגשת מכתבים אין-ספור לנושאי תפקידים בעירייה בבקשות שיטפלו בענייניו בלא דיחוי, תוך שצועק, מקלל ועולב בעובדים שונים בעירייה.

העובדות

· ביום 24.7.16, בשעה 11:00 בקירוב, הגיע הנאשם למשרדי העירייה, ברחוב ביאליק 35 ברמת-גן, וביקש להיכנס למשרדים ולמסור מעטפות שונות.

· כאשר מר חיים מנחם, המאבטח במקום, מנע מהנאשם להיכנס והורה לו לשים את המעטפות בתיבת דואר המיועדת לכך, או להביאן לידי, קילל אותו הנאשם ואיים עליו באמרו: "**חתיכת זבל, סמרטוט, אפס, אם אתה גבר ואם יש לך דם בוא איתי לרחוב ביאליק ואעקור לך את שתי העיניים, אם אתה גבר או אני חי או אתה מת**", וכן "**השומר הזה אני אטפל בו**".

· בהמשך קילל הנאשם גם את סמנכ"ל העירייה, מר יואב רוזן, ואיים עליו באמרו: "**אתה זבל, כמו שעצרו את הסמנכ"ל הקודם, אני אדאג שיעצרו אותך, עוד לפני שבאת לעירייה אני הרגתי אנשים וזה מה שאני אעשה גם לך**".

הוראות החיקוק

· איומים - עבירה לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. כפי שהתברר במהלך המשפט, לנאשם דין ודברים עם גורמים שונים בעירייה מזה תקופה ממושכת. לפיכך יש להדגיש, כבר בפתח הדברים, שכתב האישום שלפני עניינו אך ורק באירוע ספציפי, שאירע ביום 24.7.16, ושבו, על פי הנטען בעובדות כתב האישום, הנאשם איים על מר מנחם ועל מר רוזן.

פשיטא, אפוא, כי במסגרת הדיון בתיק שלפני אין כל מקום, או אפשרות משפטית, לעסוק במכלול העניינים שבין הנאשם לבין העירייה, עניינים שחלקם נדונו במסגרת הליכים משפטיים אחרים, לרבות הליך אזרחי בפני כב' הרשמת הבכירה נעמה פרס (את ההחלטה שניתנה בהליך זה הציג הנאשם במסגרת חקירתו במשטרה. ר' ת"א 51622-04-15 **פדאל נ' עיריית רמת-גן ואח'**, החלטה מיום 25.7.16; להלן - החלטת כב' הרשמת פרס. ר' גם במוצגים ת/3 ות/4).

ממילא גם ברור, כי אין בהכרעת דין זו משום קביעה כלשהי, כזו או אחרת, באשר למכלול העניינים שבין הנאשם לבין העירייה.

(2) תשובת הנאשם לאישום:

3. הדיון המקדמי בתיק התקיים בפני כב' השופטת איטה נחמן. הנאשם ציין כי הוא אינו מעוניין בייצוג על-ידי סניגור, חרף העובדה שבית המשפט הסביר לו את חשיבות העניין. הנאשם הדגיש כי הוא יכול לנהל את המשפט לבדו ולחקור את העדים (ר' בפרוטוקול, עמ' 1).

4. את תשובתו לאישום החל הנאשם באמירה: "**אני כופר בעובדות כתב האישום**" ובהמשך גם ביקש לחקור את כל עדי התביעה. יחד עם זאת, בד בבד הוסיף הנאשם ואמר בתשובתו כלהלן:

לגבי המיוחס לי בסעיף 1 לעובדות כתב האישום (האיומים הנטענים נגד מר מנחם - ש.א.), אמרתי את הדברים ואמרתי יותר מזה. אני אסביר בהוכחות למה אמרתי את זה.

לגבי סעיף 2 לעובדות כתב האישום (האיומים הנטענים נגד מר רוזן - ש.א.) - השיחה עם הסמנכ"ל מתועדת ואמרתי אף יותר ממה שכתוב (ר' בפרוטוקול, עמ' 1 שורה 9 ואילך)^[1].

5. הנה כי כן, תשובתו של הנאשם לאישום כללה למעשה הודאה במיוחס לו, ובמיוחד אמורים הדברים באיומים כלפי מר מנחם, שלגביהם הודה הנאשם "**אמרתי את הדברים**".

אמנם, נוכח תגובתו הכללית של הנאשם, שלפיה הוא כופר בעובדות כתב האישום, הועבר התיק לשמיעת הראיות לפניי. יחד עם זאת ניתן לראות - לפחות בעניין האיומים כלפי מר מנחם - שהנאשם הודה מפורשות באמירת הדברים.

ב. עיקר פרשת התביעה:

6. במסגרת פרשת התביעה העידו לפניי כל חמשת העדים המנויים בכתב האישום, דהיינו: שני המתלוננים וכן שלושה שוטרים.

7. יש לציין, כי בסמוך למועד שמיעת הראיות הגיש הנאשם בקשה, שבה שב וביקש שלא למנות לו עורך-דין, משום שהוא יודע לדבר בנימוס ובדרך ארץ. כמו כן ביקש הנאשם מאוד, כי הדיון יתועד בהקלטה (ר' בקשה מס' 4).

בנסיבות העניין נעתרתי לבקשה והוריתי, בהחלטה, כי שמיעת הראיות תתקיים בהקלטה (ר' ההחלטה מיום 23.2.17). עם זאת, למרבה הצער, בתמלול הקלטות דיוני ההוכחות נפלו מספר תקלות וטעויות. כך, למשל, נרשמו בשני תמלילים, בטעות, דברים שלא בית המשפט אמרם (ר' בפרוטוקול, בעמ' 13, ברישא לשורה 16; ובעמ' 34 (לפרוטוקול מיום 14.11.17) שורה 10).

גם במספור עמודי התמלול נפלה טעות, באופן ששיבת יום 14.11.17 החלה בעמ' 33 וכך נוצר כפל-מספור חלקי.

(1) עיקר עדות המתלונן מר חיים מנחם:

8. מר מנחם שימש, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, כמאבטח בעירייה. לפי עדותו, "אנחנו עובדים לפי נהלים בכניסה לעירייה, יש קלסר, יש מספר טלפונים של מי שאנחנו צריכים להתקשר אליו ולקבל אישור, שכל אזרח, אם יש לו פגישה, אם הוא קבע פגישה, להעלות למעלה, רושמים אותו והאדון מגיע בתדירות של, לא יודע איך להסביר לך כבוד השופט, היו ימים שהוא היה מגיע 10 פעמים, היו ימים שהוא היה מגיע 7 פעמים, 8 פעמים, מקבל אישור, עולה למעלה למסור מכתב, אחרי המכתב, טיילת, בכל הקומות, סגנית ראש העיר, סגן ראש העיר, עוזר ראש העיר, קללות, איומים, הטרדות" (ר' בפרוטוקול, עמ' 4 שורה 28 ואילך).

9. ב"כ המאשימה ביקש ממר מנחם להתייחס ספציפית לאירוע מושא כתב האישום, מיום 24.7.16, ומר מנחם סיפר כי הנאשם הגיע לבניין העירייה "נדחף בכוח עלה למעלה, בלי אישור" ולכן הוא (מר מנחם) הזמין את המשטרה. עד שהשוטרים הגיעו יצא הנאשם החוצה, אך שב לאחר מספר דקות, אמר למר מנחם "אתה לא תמנע ממני להיכנס" ולאחר מכן קילל ואיים.

כשנתבקש לפרט את תוכן הדברים שאמר הנאשם השיב מר מנחם וציין כי הנאשם אמר: "סמרטוט, מיקי מאוס, אם אתה יכול לבוא בביאליק אני מחכה לך שם, אם אתה גבר אני יודע איפה אתה גר פתח תקווה, אתה גר בפג'ה, אני אבוא אשחט אותך שם" (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 1 ואילך).

מר מנחם נשאל עוד, אם באותו המועד הוא גם שמע דברים שאמר הנאשם למר רוזן. מר מנחם השיב כי הנאשם קילל את מר רוזן באומרו לו: "יא חתיכת סמרטוט, יא מושחת, יא אפס" (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 27).

10. מר מנחם נחקר על-ידי הנאשם בחקירה נגדית, שהתפרסה גם על עניינים שאינם קשורים למשפט שלפניי, אשר כאמור עוסק אך ורק באירוע מיום 24.7.16. הנאשם גם שאל את העד שאלות כלליות, כגון שאלת המשמעות של הקשת הלחצנים *42 בטלפון (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 5), וכן הטיח בעד: "אתה באמריקה, מה לעשות, היית מהאולם נשלח למאסר, שם אסור לשקר" (שם, עמ' 10 שורה 14).

11. אגב שאלותיו הליון הנאשם, שוב ושוב, על כך שמר מנחם מנע ממנו להיכנס לעירייה, שהינה משרד ציבורי. הנאשם הסביר, כי הוא אינו מוכן לשים את מכתביו לעירייה בתיבת הדואר אלא שהוא

דורש להיכנס לבניין העירייה, על מנת לקבל חותמת כראייה למסירת המכתב (ר' למשל שם, בעמ' 9).

(2) עיקר עדות המתלונן מר יואב רוזן:

12. מר רוזן שימש, בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום, כסמנכ"ל העירייה. לפי עדותו, ביום האירוע הוא שהה במשרדו וקיבל טלפון על מהומה בכניסה לבניין. מר רוזן יצא אפוא לכיוון הכניסה, ושם: **"הדלת הייתה סגורה, עמד שם השומר, חיים, ובצד השני עמד מישהו שאני לא הכרתי עד אז, אבל היום אני מכיר, הנתבע אני מבין, והיו חילופי צעקות וקללות, והתושב ניסה להיכנס והשומר מנע ממנו כניסה לבניין"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 18 ואילך).

13. לדברי מר רוזן, **"שמעתי חילופי דברים, בשלב הראשון לא התערבתי, רציתי להבין את מהות האירוע, ואחרי שהבנתי ניסיתי להשתיק את הרוחות, ופניתי לאמנון, וניסיתי לבדוק איתו, מה הסוגיה בדרכי נועם ושליטה, כדי להשתלט על האירוע, במקום לקבל איזה שהיא תגובה חיובית למה שהצעתי, ברוח טובה, קיבלתי איומים גם ברצח וגם, גם בדברים נוספים שלמזלי, מיד אחרי האירוע, כשחזרתי למשרד, רשמתי על פתק קטן בדיוק את המילים שהוא אמר, כדי, כי הבנתי לאיזה כיוון זה הולך, והבנתי שאני צריך להגיש תלונה על ההתנהלות שם"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 27 ואילך). בהמשך ציין מר רוזן, כי דברי הנאשם היו **"כאילו עלבון: מי אתה בכלל? מה אתה בכלל? ואני אחסל אותך, ועוד לפני שאתה נולדת אני כבר רצחתי אנשים, אני אטפל גם בך"** (שם, עמ' 16 שורה 3).

14. עם זאת, בכל הקשור לתוכנם המדויק של האיומים הדגיש מר רוזן כי הדברים שנרשמו בפתק הם המדויקים, שכן הם נרשמו בסמוך לאירוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 20 ואילך). הפתק המדובר הוגש, ובו נרשם כלהלן: **"אני הרגתי אנשים לפני שהגעת. אני אטפל בו זה. אדאג שיעצרו גם אותך. זבל"** (ר' בפתק, ת/2).

עוד יש לציין כאן, כי לבית המשפט הוגש דיסק, אותו הביא מר רוזן למשטרה, אשר כולל תיעוד וידיאו של הנאשם בבניין העירייה כשהוא מטיח במר רוזן עלבונות וכן אומר לו: **"אם תרים עליי יד אני אוציא לך עין"**. דא עקא, שמדובר בדברים שנאמרו ביום 26.7.16, דהיינו: יומיים לאחר האירוע מושא כתב האישום (ר' הדיסק ת/8 והמזכר, הכולל דו"ח צפייה, ת/7).

15. גם חקירתו הנגדית של מר רוזן התפרסה על עניינים שאינם קשורים למשפט שלפניו, כגון אירוע שבו - לפי טענת הנאשם - הוא נתן לעד 50 ₪ ואילו העד עם הרגל השליך את הכסף לפיר של מעלית (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 30). במקום אחר הטיח הנאשם במר רוזן, אגב שאלה אחרת, כי מר רוזן סיים את עבודתו בעירייה בשל כך שהטריד נשים (שם, עמ' 19 שורה 4 ואילך). הנאשם גם התייחס במהלך שאלותיו להחלטת כב' הרשמת פרס - והטיח במר רוזן שהוא לא כיבד החלטה זו - אלא שהחלטה זו ניתנה ביום 25.7.16, דהיינו: יום לאחר האירוע מושא כתב האישום הנדון לפניו.

(3) עיקר עדויות השוטרים:

(א) עיקר עדות השוטר תימור הייב:

16. השוטר הייב, ששימש כסייר בתקופה הרלוואנטית, הוא השוטר שהגיע למקום האירוע בעירייה.

על-פי האמור בדו"ח הפעולה שערך השוטר הייב, הוא הוזעק למקום בשל כך שמודיע שהתקשר ומסר ש"יש לו החלטה של שופט למסור לבניין העיריה ויש שומר שמסרב להכניסו" (ר' בדו"ח, ת/1).

17. השוטר הייב ציין, בפרטי האירוע שבדו"ח הפעולה, כי הוא הגיע לעירייה ופגש במאבטח מר מנחם, שמסר לו כי הנאשם:

נכנס לעירייה והתחיל להתפרע ולצעוק ושם את ידו על המשקוף של הדלת של הכניסה ולא מאפשר לעובדים לנהל שגרת עבודה. לציין שהאירוע מוכר לי ממשמרות קודמות. הבחנתי באמנון יושב בספסל בחוץ ונמצא עם הניירת שלו מדפדף. אני ושותפי ניגשנו לאמנון ושאלתי אותו מה קרה, הוא צעק וקילל: כוס אימא של העירייה המושחתת הזאת כולם גנבים לא עוזרים לי בכלום רוצה שיחתמו לו ישירות על טפסים מבית המשפט והמאבטח לא נותן לי. המאבטח מסר כי הוא לא יכול להיכנס והוא יכול להשאיר את הניירת שלו בתיבת דואר של העירייה כמו כולם לפי הנוהלים של העירייה. לאחר שיחה מעמיקה עם אמנון והסברה שיש נהלים ודרכים אחרות לעשות את העבודה והניירת שלו ואם בעירייה ביקשו ממנו לעזוב את המקום והוא נשאר בכוח וצועק להם במקום, זו תראה עבירה על החוק ואנחנו יכולים לעכב אותו ואכן המאבטח רשאי להגביל אותו עד להגעתנו. כמו כן נמסר לו שהוא יכול לגשת לתחנה ולהגיש תלונה. אמנון עזב את המקום עם צעקות וקללות.... (ר' בת/1).

18. בחקירה הנגדית של השוטר ציין הנאשם כי השוטר הייב הוא "שוטר מקסים" ולא היתה לו כל בעיה איתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 25). הנאשם חזר על דברים אלה במקומות נוספים בהמשך (שם, עמ' 13 שורה 32; עמ' 14 שורה 16).

(ב) עיקר עדות השוטר שלמה חזון:

19. השוטר חזון גבה את הודעת הנאשם ביום 27.7.16 (ת/3), דהיינו שלושה ימים לאחר האירוע מושא כתב האישום (שאירע ביום 24.7.16). השוטר חזון גם הודיע לנאשם את זכויותיו (ר' ת/5) וכן קיבל מהנאשם את החלטת כב' הרשמת פרס, שכזכור ניתנה ביום 25.7.16 (ת/4).

20. כעולה מההודעה ת/3, לאחר שהוזהר בדבר זכויותיו ויתר הנאשם על זכותו לעורך-דין ופתח וציין כי "בעיריית רמת גן יש לי עניין ארוך לא מהיום" (ת/3 שורה 2). הנאשם ציין כי ביום 24.7.16 בשעה 11:00 הגיע לעירייה, אך מר מנחם "דחף אותי ומנע ממני להיכנס לבניין העירייה" (ת/3 שורה 9). הנאשם הוסיף כי הזמין ניידת משום שמר מנחם לא נתן לו להיכנס לבניין, וסיפר כי מר מנחם אמר לו "לשים את זה בתיבת הדואר בכניסה, וזה אין לי בעיה, אבל אני ביקשתי חותמת התקבל, כמו בכל גוף מסודר" (ת/3 שורות 16-17).

21. הנאשם נשאל אודות טענת מר מנחם - כי הנאשם אמר שיהרוג אותו, ואם הוא גבר יצא לרחוב ושם יוציא לו את העיניים - והשיב:

אני לא אמרתי כאלו דברים. אני אמרתי לו אדוני אם אתה גבר תרים עליי יד ברחוב ביאליק למה אתה דוחף אותי כל פעם פה, ואני אמרתי לו תקשיב אם אתה גבר או אני חי או אתה מת, כל זה אם היה מרים עליי יד ברחוב ואם אני מותקף אז יש לי זכות להגנה עצמית וזה נחשב הגנה עצמית (ת/3 שורה 30 ואילך).

22. עוד נשאל הנאשם ספציפית, בהודעה ת/3, לגבי טענת מר מנחם בעניין איום בהוצאת עיניים,

עמוד 5

והשיב:

אני לא זוכר מה נאמר שם בדיוק יש לי תיעוד ואני יביא אותו מחר ואני מבקש לעשות איתו עימות ושגם הוא יביא את כל התיעודים שיש לו גם בתלונה הקודמת (ת/30 שורה 35).

23. בחקירה הנגדית ציין הנאשם, לגבי השוטר חזון, כי "ירבו שוטרים כמוהו", וביקש שוב להביא לידיעת בית המשפט כי מר רוזן "הודח מעיריית רמת גן כי הוא התעסק עם בחורות" (ר' בפרוטוקול, עמ' 25 שורה 18 ואילך).

(ג) עיקר עדות השוטר אורי וולף:

24. השוטר וולף גבה הודעה נוספת מהנאשם, ביום 2.8.16 (ר' ההודעה ת/6). בהודעה זו טען הנאשם כי כבר נחקר בעניינו של מר מנחם וכי לא איים עליו ולא קילל אותו. הנאשם נשאל אם אמר למר מנחם שיוציא לו את העיניים, והשיב:

גם למאפיונר אני אגיד שאני אוציא לו את העיניים. אם אדם מרים עליי יד אז אני אגן על עצמי. אז אמרתי למאבטח שאם הוא ירים עליי יד אז אני אוציא לו את העיניים. אמרתי לו "אם יש לך דם בוא איתי הצידה או אני חי או אתה מת". איזה עבירה יש פה? אני לא צריך לפחד במדינה שלי. אני במלחמה לא פחדתי, אז אני צריך לפחד מעובד ציבור? (ת/6 שורה 4 ואילך).

25. בחקירה הנגדית ציין הנאשם, לגבי השוטר וולף, כי "זה שוטר מקסים. הלוואי שיהיו לנו הרבה שוטרים כאלה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 31 שורה 4). לאחר מכן חקר הנאשם את השוטר וולף אודות האפשרויות לתיעוד שוטרים בהקלטות וכן להגשת תלונות (שם, עמ' 35 שורה 6), הגם שבית המשפט העיר שהדברים אינם קשורים לתיק דנא (שם, שורה 8 ושורה 21).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

26. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו, שבחר להעיד לאחר שזכויותיו כנאשם הוסברו לו על-ידי בית המשפט (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 7 ואילך).

27. בתחילת עדותו ביקש הנאשם להגיש שלושה דיסקים, המכילים הקלטות של שיחות טלפוניות שערך לדבריו עם גורמים שונים בעירייה ובמשטרה, לרבות שיחות שנותקו על-ידי מקבלי השיחות, ובית המשפט אפשר לו את הדבר (ר' בפרוטוקול, עמ' 37 שורה 28).

בקשה זו הועלתה בהמשך לבקשה דומה בכתב, אותה הגיש הנאשם עוד בטרם פרשת ההגנה (ר' בקשה מס' 6). באותה בקשה ביקש הנאשם, בנוסף להגשת הדיסקים, שבית המשפט יורה למשטרה לערוך עימות מתועד בין הנאשם לבין המתלוננים, וזאת לאחר שהמתלוננים העידו בבית המשפט. כמו כן עתר הנאשם לשלם בעצמו את החזר ההוצאות שפסק בית המשפט למתלוננים (בגין התייצבותם לעדות). ואולם, כפי שהובהר עוד בהחלטה מיום 19.6.17, בשלב זה של הדיון לא ניתן היה להשיב את התיק להשלמות חקירה, ואילו החזר ההוצאותיהם של עדי התביעה נעשה, לפי הדין, מקופת המדינה.

28. בעדותו הראשית התקשה הנאשם להתמקד באופן קונקרטי באירוע מושא כתב האישום. הנאשם העלה טרונות אודות שחיתות בעירייה ואודות כך ששוטרים שונים אינם מוכנים לקבל תלונות שהוא

מגיש, הגם שנתבקש על ידי בית המשפט להתייחס לאירוע מושא כתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 38 שורה 30). עם זאת ציין הנאשם כי "המשפט הזה מיותר ולא עשיתי דבר. מותר לי להגיד מה שאני רוצה לאנשים שמאיימים עליי שהם אנשים שמשפילים אותי" (שם, עמ' 38 שורה 3). עוד ציין הנאשם, כי ככל שלתובע שאלות הוא מוכן להשיב עליהן (שם, עמ' 39 שורה 12).

29. בחקירתו הנגדית (בתמליל הדיון נרשם בכותרת, בטעות, "חקירה ראשית") שב הנאשם ואישר כי אמנם אמר למר מנחם את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום. כך, בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה אם "נכון שאמרת לו חתיכת זבל?" השיב הנאשם "אמרתי לו יותר מזה..." (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 16 ואילך); ובהמשך הדברים:

ש: אמרת לו זבל?

ת: כן זה לא קללה.

ש: אמרת לו סמרטוט?

ת: כן.

ש: אמרת לו אפס?

ת: כן.

ש: אמרת לו אם אתה גבר תבוא איתי החוצה ואני אעקור לך את שתי העיניים?

ת: כן. למה לא?

ש: אמרת לו אם אתה גבר או אני חי או אתה מת?

ת: כן.

ש: חוץ מזה אמרת שם השומר הזה אני אטפל בו?

ת: לא (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 10 ואילך).

30. הנה כי כן, הנאשם אישר בחקירתו הנגדית, ברחל בתך הקטנה, את אמירת כמעט כל הדברים המאיימים המיוחסים לו בעובדות כתב האישום בהתייחס למר מנחם. יש לציין, כי מעט לפני הדברים הנ"ל ביקש הנאשם להסביר את הרקע לאמירותיו כלהלן:

כשהבן אדם הזה מנע ממני להיכנס כשיש לי שים לב החלטה של כבוד השופטת נעמה פרס שיכול אני למסור מכתב לכול גורם והוא לוקח את החלטה של כבוד השופט וזורק אותה. מה לעשות אדוני? וטורק לי את הדלת כמעט הוריד לי את היד (ר' בפרוטוקול, עמ' 40 שורה 20 ואילך).

דא עקא, שהחלטת כב' הרשמת פרס ניתנה כאמור ביום 25.7.16, דהיינו יום לאחר האירוע מושא כתב

האישום, וממילא לא ניתן לייחס למר מנחם כי במהלך אירוע זה הוא זרק או השליך, כביכול, את החלטת כב' הרשמת.

31. באשר לאיומים הנטענים כלפי מר רוזן, הנאשם לא אישר כי אמר לו "**עוד לפני שבאת לעירייה אני הרגתי אנשים וזה מה שאני אעשה גם לך**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 41 שורה 31). עם זאת, הנאשם לא התמקד בתשובותיו באירוע מושא כתב האישום וחזר על טענותיו שלפיהן מר רוזן הציק לבחורות (שם, עמ' 43 שורה 2), ושבעירייה ישנם מושחתים שיש לעקורם מן השורש (שם, עמ' 44 שורה 23).

ד. דין והכרעה:

32. הנאשם עמד, כפי זכותו לפי דין, על ניהול משפט מלא ועל חקירת כל עדי התביעה. יחד עם זאת, הלכה למעשה כבר מתחילת הדרך, במסגרת הדיון המקדמי, לא זו בלבד שהנאשם הודה במפורש באמירת הדברים המיוחסים לו - לכל הפחות כלפי מר מנחם - אלא שהנאשם אף טען כי אמר "**יותר מזה**". מכאן, שמבחינה משפטית גדר המחלוקת בין הצדדים הינו מצומצם ביותר; וביתר פירוט: אין מחלוקת כי הנאשם הגיע לעירייה במועד ובזמן הנקובים בכתב האישום, אין מחלוקת כי אמנם היה בין הנאשם לבין המתלוננים דין ודברים, ואין מחלוקת כי הנאשם אמר למתלונן מר מנחם את כל הדברים המצוטטים בכתב האישום (למעט האמירה "**השומר הזה אני אטפל בו**").

33. מבחינת התשתית הראייתית שהוצגה בבית המשפט ישנו הבדל בין האיומים הנטענים כלפי מר מנחם לבין האיומים הנטענים כלפי מר רוזן. אמנם מר רוזן ציין, בעדותו לפני, כי מעבר לקללות ולעלבונות הנאשם גם איים עליו בחיסול ובהרג. יד עם זאת, בד בבד סייג מר רוזן את הדברים בציינו כי התוכן המדויק של דברי הנאשם הינו כפי שנכתב, בזמן אמת, בפתק ת/2. ואולם, הדברים שתועדו בפתק ת/2 אינם חד משמעיים מבחינת תוכנם המאיים, הגם שתוכנם הוא בוטה מאוד ובלתי ראוי (ר' בפסקה 14 דלעיל).

34. בנסיבות אלה קיים ספק סביר בשאלה אם דברי הנאשם למר רוזן - שנאמרו ביום 24.7.16 - אמנם מגבשים עבירה פלילית של איומים. מספק זה זכאי הנאשם, כמובן, ליהנות, ועל כן יש לזכותו מאישומו בגין איומים אלה. יוטעם בהקשר זה, כי לא נתבקשתי על-ידי המאשימה לבחון אם דבריו הנ"ל של הנאשם כלפי מר רוזן, במסגרת האירוע מושא כתב האישום, גיבשו עבירה אחרת, כגון העבירה של העלבת עובד הציבור, ובנסיבות המקרה לא מצאתי מקום לעשות כן מיוזמתי.

35. להבדיל, באשר לאיומים שהשמיע הנאשם כלפי מר מנחם, המצב הראייתי הוא שונה. מעבר לכך שמר מנחם העיד, במסגרת עדותו בבית המשפט, אודות איומי הנאשם, הרי שכאמור הנאשם בעצמו הודה במפורש באמירת הדברים, המצוטטים בכתב האישום, וזאת הן במסגרת הדיון המקדמי והן במסגרת עדותו לפני (למעט באמירה "**השומר הזה אני אטפל בו**"). הנאשם אמנם הוסיף וטען, בעדותו בבית המשפט, כי מר מנחם התייחס באופן בלתי הולם ובלתי ראוי להחלטת כב' הרשמת פרס; אך החלטה זו ניתנה כאמור יום **לאחר** האירוע מושא כתב האישום. יתר על כן, בכל מקרה לא היה הנאשם רשאי לעשות דין לעצמו ולאיים על מר מנחם.

36. בחקירתו במשטרה ביקש הנאשם לגמד או למזער את חומרת הדברים, שאותם אמר למר מנחם, בכך שסייג וטען: "**כל זה אִם היה מרים עליי יד ברחוב ואם אני מותקף אז יש לי זכות להגנה**

עצמית וזה נחשב הגנה עצמית (ר' גם בפסקה 21 דלעיל). ואולם, בטיעון היפותטי זה אין כדי להעלות או להוריד לעניין אחריות הנאשם לדברים אותם אמר למר מנחם. מכאן, שכל הטענה של "הגנה עצמית" אין לה יסוד; מה גם שאין כל קשר בין אמירת איומים לבין חשש מתקיפה.

יש להעיר, כי במהלך סיכומיו ביקש הנאשם להוסיף ולהגיש תמונה של צלקת ברגלו, ולפנים משורת הדין אפשרתי לו לעשות כן, הגם שדובר בשלב הסיכומים. ואולם, אין לפניי כל ראייה לקשר בין הצלקת הנראית בתמונה זו לבין האירוע מושא כתב האישום. יתר על כן, בהקשר זה יש להדגיש כי אף הנאשם עצמו - במהלך חקירתו במשטרה (ת/3), שלושה ימים בלבד לאחר האירוע - לא טען כי נפצע במהלך האירוע או כי מר מנחם פצע אותו קודם לכן.

37. לבסוף יש להדגיש, כי האמירות שאמר הנאשם למר מנחם הן אמירות חריפות וקיצוניות, הכוללות את האמירה "**אם יש לך דם בוא איתי לרחוב ביאליק ואעקור לך את שתי העיניים**" וכן האמירה "**אם אתה גבר או אני חי או אתה מת**". אמירות אלה הן אמירות חמורות מאוד, שתוכנן חד משמעי, ושעל פניהן מלמדות על קיום מטרה להפחיד או, לכל הפחות, להקניט. מכאן, שמדובר באמירות המגבשות עבירה של איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין.

ה. סוף דבר:

38. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מחליט כדלקמן:

אני מזכה את הנאשם מאישומו באיומים כלפי מר רוזן.

אני מרשיע את הנאשם בגין איומים כלפי מר מנחם.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ח, 02 ינואר 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי הכרעת דין זו כוללת ציטוטים מתוך פרוטוקולי הדיונים והמוצגים שהוגשו במהלך המשפט. כל ההדגשות המופיעות בציטוטים אלה **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ.